

Tribine

SVEČANA PROMOCIJA SREDNJOŠKOLSKOG VJERONAUCNOG UDŽBENIKA ZA TREĆE GODIŠTE: "NA IZVORIMA"

(Katehetski salezijanski centar,
Zagreb, 28. rujna 1993)

- Marko Pranjić -

Kolege i kolegice,
štovani uzvanici,
dragi prijatelji!

Moj duhovni i intelektualni učitelj prof. dr. Josef Andreas Jungmann je u najvećem svjetskom vrtlogu, kada su njemačke okupatorske snage zatvorile insbruški teološki fakultet kojemu je on bio dekan, u vrijeme kada su po Innsbrucku i okolici padale savezničke bombe, napisao velebno djelo u dva sveska pod naslovom "Missarum sollemnia", koje je, kako kažu znalci, stajalo na noćnom ormariću pape Ivana XXIII. i bilo mu nadahnuće za sazivanje II. vatikanskog sabora. Taj marljivi, neustrašivi i neslomljivi čovjek, Josef Andreas Jungmann, je stalan dokaz da nema životne situacije koja na ovaj ili onaj način ne bi mogla biti prilika da se načini nešto lijepo i dobro i onda kada bi čovjek možda najradije čekao ili zdvajao.

1991. godine našu su domovinu već počeli zapljuskivati valovi rata. Nitko u takvoj situaciji nije mogao ostati indiferentnim. Nakon kratkog razgovora s tadašnjim ministrom obrane bilo mi je rečeno: "Ostanite na svom radnom mjestu i činite ono što najbolje znate i što Vam je svojstveno!" Tu ministrovu želju shvatili smo kao najuzvišeniju zapovijed, koju - poput poslušnog vojnika - želimo do detalja ostvariti. Ona nam je bila izvorom snage i u trenucima kada nije bilo lako, nešto zbog vremenskog tjesnaca, ali nešto i zbog stanovitog osporavanja, ostati krajnje vjeran prihvaćenoj zapovijedi. Od toga vremena pa do danas, zahvaljujući svesrdnoj podršci i konkretnoj pomoći dragih suradnika, uspjeli smo, samo na području školskog vjeronauka, a to nije jedino područje koje nam je stavljeno u zadatak, objaviti tri udžbenika za srednje škole, od kojih su dva već od lani u školama, a od ove je i treći pod nazivom "Na izvorima". Tak-

va brzina u poslu zacijelo ima i svojih nedostataka, koje smo svjesno prihvatili kad smo se upuštali u ovaj projekt, ali i draži koje može osjetiti samo onaj tko se nalazi neposredno na djelu. Sve što je ljudsko, nesavršeno je i podložno poboljšavanju pa smo od srca zahvalni svim dobronamjernicima koji nas upozore na propuste. I ovaj skup organiziran je zato da bi kompetentni ljudi o trećem srednjoškolskom vjeronaučnom udžbeniku, najnovijem djelu iz toga niza, rekli ono što misle, uočili njegove pozitivne strane, ali i one koje su na ovaj ili onaj način manje izložene suncu a više sjeni. Svako pa i ovo djelo nosi u sebi subjektivni pečat koji nekomu može biti više ili manje drag, ali bez njega se ne može. Naše knjige su naša djeca i nužno je da nose obilježja svojih očeva.

Sada, nakon što je u svim srednjim školama na području Republike Hrvatske provedeno istraživanje u vezi s vjeronaukom, može se reći da je hrvatski srednjoškolski korpus u 57% slučajeva pokriven vjeronaukom samo dvije godine nakon pravne mogućnosti ulaska vjeronauka u škole, da su ostale škole vruće zainteresirane da i do njih dođe vjeronauk čim budu na raspolaganju vjeroučitelji, da je 25% naše srednjoškolske populacije odlučilo biti vjeroučenicima, da bi njihov broj mogao biti znatno veći kad bi se ispunili još neki uvjeti, da roditelji naših srednjoškolskih vjeroučenika u 99,39% slučajeva stoje iza slobodne odluke svoje djece da pohađaju vjeronauk, da su u 97% slučajeva vjeroučenici zadovoljni vjeronaučnom nastavom. Nakon ovih, tek nekoliko podataka što ih je objelodanilo provedeno istraživanje, čovjek ima još više volje i interesa ozbiljno se baviti onim što je godinama zatomljivano i potiskivano kao reakcionarno, iskreno vjerujući da vjeronauk može biti vrlo koristan za cjelovit odgoj naše mladeži.

Nadalje, kad se zna i to da više od 90% naših srednjoškolskih vjeroučitelja smatra da ovi udžbenici vjerno izlažu program što ga je prihvatila Hrvatska biskupska konferencija i odobrilo Ministarstvo kulture i prosvjete, onda uistinu nema mjesta umoru i malaksanju. Pred nama kao zadatak stoji zapravo još samo tiskanje četvrtog udžbenika kojega je tekst već napisan. Tako ćemo ostati posve dosljedni 1992. godine javno danu obećanju da će u roku od dvije godine biti napisani i objavljeni svi naši srednjoškolski vjeronaučni udžbenici i time se osigurati ozbiljnost novom srednjoškolskom predmetu. Tome će zacijelo doprinijeti i recenzent ovog udžbenika prof. dr. Stjepan Kušar, svećenik i sveučilišni profesor, dr. Dragutin Rosandić, naš vrsni metodičar, koje smo pozvali da dadu svoj osvrt na najnoviji srednjoškolski vjeronaučni udžbenik, jedan s obzirom na teološke sadržaje, a drugi glede metodičkih inovacija.